

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/86/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323200284
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:4323200284.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: X.. I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. T. XXX, XXX XX R. T., X.: XX XXX XXX, zastúpený: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, proti žalovanému: Donau farm Kalná, s.r.o., Červenej armády 178, 935 32 Kalná nad Hronom, IČO: 36 657 921, zastúpený: soukeník - štrpka s. r. o., Strážnická 8141/5, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 862 711, v konaní o náhradu škody v sume 98.827,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 56Cb/123/2023 - 252 zo dňa 20.2.2024 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 56Cb/123/2023 - 252 zo dňa 20.2.2024 potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 56Cb/123/2023 - 252 zo dňa 20.2.2024 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 98.827,- Eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 98.827,- Eur od 21.5.2022 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnej výške. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplataenia náhrady škody 98.827,- Eur s prísl. vznikutej neodkladným opatrením podľa § 340 ods. 1, 2 CSP. Žalobu odôvodnil tým, že na základe nájmovej zmluvy uzavretej s O. H., vlastníkom pozemkov parc. č. XXXX/X na LV č. XXX a parc. č. XXXX/X na LV č. XXXX v kat. území R. T. prenajaté pozemky v roku 2020 osiaľ. Na základe návrhu žalovaného vydal Okresný súd Levice uznesením spis. zn. 13C/40/2020 zo dňa 27.10.2020 neodkladné opatrenie, ktorým mu bolo uložené zdržať sa akýchkoľvek zásahov do užívania prenajatých nehnuteľností. Neodkladné opatrenie bolo zrušené až uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/20/2021 zo dňa 22.4.2021, ktorým súd návrh žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia žalobcovi vznikla škoda vo forme straty na úrode pšenice ozimnej osiatej na parc. č. XXXX/X a XXXX/X v hospodárskom roku 2020/2021, keďže žalobca na porastoch nemohol vykonávať jarné agrotechnické operácie, najmä jarné prihnojovanie, listovú výživu a ošetrovanie porastov proti škodcom a chorobám. Zodpovednosť žalovaného má objektívny charakter. K preukázaniu výšky škody na rastlinnej produkcii 98.567,- Eur žalobca predložil znalecký posudok č. 29/2021 znalca Ing. Jozefa Miklu, náklady na vypracovanie znaleckého posudku predstavovali sumu 260,- Eur.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, v rámci procesnej obrany namietal absolútnu neplatnosť zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom na O. H., v dôsledku čoho tento nemohol uzavrieť platnú nájmnú zmluvu so žalobcom a žalobca preto nedisponoval platným právnym titulom k užívaniu

pozemkov, preto aplikácia § 680 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) nie je možná. Ďalej za vylúčenú považoval dobromyseľnosť žalobcu, nakoľko sejba pšenice ozimnej na parc. č. XXXX/X bola vykonaná dňa 22.10.2020 a na pozemku parc. č. XXXX/X dňa 12.9.2020, avšak rozhodnutie o povolení vkladu V-5189/2019 bolo zrušené na základe rozhodnutia Okresného úradu Levice, odboru katastrálneho dňa 12.3.2020, právoplatného dňa 10.6.2020, t.j. 3 mesiace pred uskutočnením sejby na parc. č. XXXX/X a viac ako 4 mesiace pred uskutočnením sejby na parc. č. XXXX/X. Žalobca v čase sejby mal vedomosť, že vlastníkom pozemku nie je p. H., ale Slovenská republika a svojim postupom porušil § 415 OZ o prevenčnej povinnosti. Ďalej namietal obsahové a formálne nedostatky znaleckého posudku predloženého žalobcom, a to vypracovanie posudku znalcom z nepríslušného odboru, ktorý ignoroval viaceré podstatné okolnosti, ktoré majú zásadný vplyv na úrodu resp. na prípadnú stratu na úrode a tiež nereflektoval náklady žalobcu.

3. Ďalej súd prvej inštancie v rozhodnutí uviedol, že žalobca k obrane žalovaného poukázal na to, že žalovaný bez toho, aby mal k pozemkom akýkoľvek nárok na užívanie, podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca s O. H. uzatvoril dve nájomné zmluvy, predmetom ktorých boli pozemky parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X, a to dňa 1.8.2019 a dňa 3.12.2019. Žalovaný v apríli 2022 zaslal O. H. ponuku, v ktorej uviedol, že má vedomosť o nájomných zmluvách uzatvorených so žalobcom a urobil mu ponuku na nájomné a kúpnu cenu. Žalovaný nemal aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže k predmetným pozemkom ho neviazal žiaden právny vzťah a nariadenia neodkladného opatrenia sa domáhal bez zmluvy a v čase, keď pozemky boli osiate žalobcom, čím nerešpektoval § 12 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z. Žalobca uzatvoril nájomnú zmluvu s vlastníkom pozemkov, nájomné práva nadobudol dobromyseľne bez pochybností o platnosti zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníckeho práva. Pri škode spôsobenej neodkladným opatrením ide o osobitný druh objektívnej zodpovednosti, pri ktorej navrhovateľ zodpovedá bez ohľadu na zavinenie a zákon nepozná žiadne liberačné dôvody. Výška škody bola žalobcom preukázaná znaleckým posudkom, bola preukázaná príčinná súvislosť medzi ujmom a procesnými účinkami neodkladného opatrenia, keďže na základe neho žalobca nemohol vykonávať práce na pozemkoch. Trval na tom, že znalecký posudok bol vypracovaný znalcom z príslušného znaleckého odvetvia.

4. Žalovaný zotrval na obrane, že žalobca nebol oprávneným na užívanie pozemkov a nevyplýva to ani z uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/20/2021. Podľa žalovaného, neoprávnené užívanie pozemkov priznával sám žalobca v nájomnej zmluve č. 02537/2021-PNZ-P40536/21.00, kde vyhlásil, že užíval pozemky bez nájomnej zmluvy a bezdôvodne sa obohacoval za obdobie od 11.9.2020 do účinnosti nájomnej zmluvy. Neodkladné opatrenie nebolo spôsobilé privodiť žalobcovi škodu a nie je daná príčinná súvislosť medzi ním a domnelou ujmom žalobcu, ktorý nebol oprávnený pozemky užívať. Ak by aj nájomné zmluvy medzi žalobcom a p. H. bolo možné považovať za platné, ustanovenie čl. XI ods. 7 nájomnej zmluvy zo dňa 3.12.2019 spôsobilo zánik nájomnej zmluvy zo dňa 1.8.2019, t.j. došlo k privatívnej novácii, preto mohol mať žalobca užívacie právo maximálne k podielu v rozlohe 15,31 ha vo vzťahu k pozemku parc. č. XXXX/X v kat. úz. R. T.. Aplikácia § 680 OZ v danom prípade nie je možná, pretože jej predpokladom je zmena vlastníctva k predmetu nájmu.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 680 ods. 2, ods. 3 OZ, § 340 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Žalobca svoj nárok odvodzoval z ustanovenia § 340 CSP tým, že mu vznikla ujma vydaním neodkladného opatrenia na návrh žalovaného, v dôsledku ktorého nemohol vykonávať poľnohospodársku činnosť na sporných pozemkoch, pričom toto neodkladné opatrenie bolo zrušené odvolacím súdom. Podľa súdu prvej inštancie je nesporné, že žalobca pozemky užíval na základe nájomnej zmluvy uzavretej dňa 1.8.2019 a dňa 3.12.2019 s prenajímateľom O. H., ktorý v čase uzavretia nájomnej zmluvy bol vlastníkom nehnuteľností na základe Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva uzavretej so Slovenskou republikou dňa 18.9.2019, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Levice, katastrálnym odborom dňa 29.11.2019 pod č. V 5189/2019. Následne došlo k zmene vlastníctva pozemkov, keď na základe protestu prokurátora bol zrušený zápis vlastníckeho práva O. H. a ako vlastníka bola zapísaná Slovenská republika. Žalobca nehnuteľnosti však naďalej užíval a vykonával na nich poľnohospodársku činnosť tým, že v septembri a októbri 2020 na pozemkoch zasial pšenicu ozimnú, pričom v tom čase žalovaný už nemal k predmetným pozemkom žiadny právny vzťah, pretože jeho nájomný pomer trval len do 31.10.2018. S prihliadnutím na § 680 OZ dospel súd prvej inštancie k záveru, že zmenou vlastníka prenajatej veci nedošlo k zániku nájomného vzťahu, na základe ktorého

tieto nehnuteľnosti užíval žalobca na vykonávanie poľnohospodárskej činnosti, užíval ich teda oprávnene a tento skutkový stav vyústil dňa 11.8.2022 do uzavretia novej nájomnej zmluvy so Slovenským pozemkovým fondom, kde sa žalobca zaviazal, uvedomujúc si predchádzajúce užívanie pozemkov, uhradiť prenajímateľovi aj bezdôvodné obohatenie vo výške alikvotnej časti ušlého nájomného za predchádzajúce obdobie od 11.9.2020, teda prakticky odvtedy, ako začal realizovať vykonávanie poľnohospodárskych prác na pozemkoch. Žalovaný, napriek vedomosti o skutočnom užívateľovi pozemkov a bez toho, aby mal akýkoľvek právny vzťah k pozemkom, podal dňa 24.9.2020 na Okresný súd Levice návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, výsledkom ktorého bolo vydanie neodkladného opatrenia znemožňujúceho žalobcovi vykonávať akúkoľvek poľnohospodársku činnosť na pozemkoch napriek tomu, že pred vydaním neodkladného opatrenia na pozemkoch zasial pšenicu ozimnú. Žalobca nemohol vykonávať poľnohospodárske práce na osiatych pozemkoch, jarne prihnojovanie, listovú výživu a ošetrovanie porastov proti škodcom a chorobám, preto bola úroda zrna pšenice ozimnej znížená. Strata na úrode v hospodárskom roku 2020/2021 bola vyčíslená znaleckým posudkom Ing. Jozefa Miklu na sumu 98.567,- Eur. Neodkladné opatrenie znemožňujúce žalobcovi vykonávať poľnohospodárske práce na pozemkoch bolo zrušené až uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/20/2021 zo dňa 22.4.2021, ktorým bolo uznesenie súdu prvej inštancie zmenené tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný žalovaným bol zamietnutý.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že predmetom náhrady v rámci zodpovednosti podľa § 340 CSP je akákoľvek ujma, ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia a trvaním jeho právnych účinkov. Primárne pôjde o majetkovú škodu vyjadriteľnú v peniazoch a nároky z bezdôvodného obohatenia, avšak nemožno vylúčiť ani zodpovednosť za ujmu nemajetkovú, pričom svojej zodpovednosti sa navrhovateľ nemôže zbaviť. Zodpovednosť navrhovateľa neodkladného opatrenia má objektívny charakter a je daná bez ohľadu na zavinenie. Navrhovateľ zodpovedá za následok. Na strane zodpovedného subjektu sa nevyžaduje ani porušenie právnej povinnosti, ktoré je konzumované zákonnou podmienkou spočívajúcou v zániku alebo zrušení neodkladného opatrenia z dôvodov nestotožniteľných s procesným úspechom žalobcu vo veci samej alebo po uspokojení jeho nároku. CSP nepripúšťa žiadne liberačné dôvody, ani analogickú aplikáciu § 450 OZ o primeranom znížení náhrady škody z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Rozhodujúcou zákonnou podmienkou je zánik alebo zrušenie neodkladného opatrenia. K zániku neodkladného opatrenia môže dôjsť výlučne uplynutím času v zmysle § 333 CSP v nadväznosti na § 330 ods. 1 CSP alebo márnym uplynutím súdom určenej lehoty na podanie žaloby v prípade neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veciach práva duševného vlastníctva podľa § 341 ods. 2 CSP. Vo všetkých ostatných prípadoch ide vždy o zrušenie neodkladného opatrenia. Z hľadiska vzniku zodpovednostného vzťahu má rovnaké účinky aj rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým zmení prvoinštančné uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia tak, že návrh zamietne. V takom prípade je eventuálna ujma posudzovaná vzhľadom na vykonateľnosť neodkladného opatrenia nariadeného súdom prvej inštancie až do právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 98.567,- Eur z titulu straty na úrode pšenice ozimnej v hospodárskom roku 2020/2021 je dôvodný. Žalovaný bol navrhovateľom neodkladného opatrenia, po dobu vykonateľnosti ktorého nemohol žalobca vykonávať poľnohospodárske práce na osiatych pozemkoch, je teda pasívne legitimovaný v konaní o náhradu škody alebo inej ujmy podľa

§ 340 CSP. Svojej zodpovednosti sa nemôže zbaviť a nie je možné použiť ani ustanovenia Občianskeho zákonníka o primeranom znížení náhrady škody z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Žalobca podľa názoru súdu prvej inštancie nepochybne preukázal, že v dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia na základe návrhu žalovaného mu vznikla ujma na úrode pšenice ozimnej, keďže nemohol vykonávať jarne agrotechnické operácie, čím bola úroda pšenice ozimnej podstatne nižšia v porovnaní s priemernou úrodou za posledné tri roky. Výška straty bola vyčíslená znaleckým posudkom Ing. Jozefa Miklu. Súd prvej inštancie k námietkam žalovaného voči znaleckému posudku uviedol, že žalovaný neprodukoval žiadne dôkazy (napr. iný znalecký posudok), ktoré by spochybnili žalobcom predložený znalecký posudok, ani nenavrhol žiadne ďalšie dokazovanie a až v závere pojednávania dňa 20.2.2024 navrhol vykonanie znaleckého dokazovania. Súd prvej inštancie s poukazom na § 153 ods. 2 CSP návrh žalovaného na vykonanie znaleckého dokazovania zamietol, keďže by vyžadoval odročenie pojednávania a vykonanie ďalších úkonov súdu. Žalovaný tento návrh mohol predložiť už skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na hospodárnosť konania, preto súd prvej inštancie na prostriedky procesnej obrany nemusel prihliadnuť. Súd prvej inštancie pri určení, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná podľa § 181 ods. 2 CSP uviedol, že výsluch svedkov navrhovaných žalovaným v jeho

vyjadrení zo dňa 15.4.2023 nepovažuje za potrebný vzhľadom na nárok žalobcu a dovtedy vykonané dokazovanie, pretože by nepriniesol žiadne skutočnosti pre rozhodnutie o žalobe, keď podľa žalovaného sa tieto osoby mali vyjadriť len k tomu, kedy žalobca začal užívať pozemky parc. č. XXXX/X a XXXX/X. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj sumu 260,- Eur z titulu nákladov na vypracovanie znaleckého posudku a úrok z omeškania od 21.05.2022 do zaplatenia podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., pretože žalovaný sa dostal do omeškania so splnením záväzku na základe výzvy žalobcu zo dňa 02.05.2022 doručenej mu dňa 05.05.2022, povinnosť zaplatiť úroky z omeškania mu vznikla od 21.05.2022. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) CSP. Odvolacím návrhom sa domáha, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi plnú náhradu trov konania, alebo napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaný považuje za nesprávny záver súdu prvej inštancie o nespornosti toho, že žalobca pozemky užíval na základe nájomnej zmluvy uzavretej dňa 1.8.2019 a dňa 3.12.2019 s prenajímateľom O. H., ktorý v čase uzavretia nájomnej zmluvy bol vlastníkom nehnuteľností a nespornosti toho, že následne došlo k zmene vlastníctva sporných pozemkov, keď na základe protestu prokurátora bol zrušený zápis vlastníckeho práva O. H. a ako ich vlastníkom bola spätne zapísaná Slovenská republika. Žalovaný poukazuje na § 151 ods. 1, ods. 2 CSP a § 220 CSP a namieta, že poprel, že žalobca užíval sporné pozemky na základe nájomnej zmluvy uzavretej dňa 1.8.2019 a dňa 3.12.2019 s prenajímateľom Attilom H.; že O. H. bol v čase uzavretia nájomnej zmluvy vlastníkom sporných pozemkov na základe Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom uzavretej so Slovenskou republikou dňa 18.09.2019, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Levice, katastrálnym odborom dňa 29.11.2019 pod V 5189/2019 a že následne došlo k zmene vlastníctva sporných pozemkov, keď na základe protestu prokurátora bol zrušený zápis vlastníckeho práva k sporným pozemkom na O. H. a ako ich vlastníkom bola spätne zapísaná Slovenská republika. Tiež uviedol rozsiahlu argumentáciu, prečo považuje tieto tvrdenia za sporné a nesprávne a prečo má za to, že žalobca užíval sporné nehnuteľnosti neoprávnene bez právneho dôvodu, prečo O. H. nebol v čase uzavretia nájomných zmlúv vlastníkom sporných pozemkov a prečo nikdy nenadobudol vlastnícke právo na základe Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom z dôvodu jej absolútnej neplatnosti, ako aj z dôvodu prijatia rozhodnutia Okresného úradu Levice zo dňa 12.03.2020 o vyhovení protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Levice sp. zn. Pd 218/19/4402-3 zo dňa 10.02.2020 a zrušení rozhodnutia Okresného úradu Levice, katastrálneho odboru V-5189/2019 zo dňa 29.11.2019, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, čoho následkom je, ako keby k prevodu vlastníckeho práva na O. H. vôbec nedošlo a účinky rozhodnutia Z-4366/1995, na základe ktorého Slovenská republika nadobudla vlastnícke právo k pozemku par. XXXX/X zostali zachované. Aplikáciu § 680 ods. 3 OZ žalovaný považuje za irelevantnú, pretože predpokladom jej použitia je zmena vlastníctva. Žalovaný je toho názoru, že tvrdenia žalobcu bol súd prvej inštancie povinný v zmysle § 151 CSP považovať za sporné a nesporné medzi sporovými stranami mohlo byť považované iba to, že žalobca uskutočnil prvú agrotechnickú operáciu na pozemku parcela č. XXXX/X, k. ú. R. T. dňa 11.09.2020 a na pozemku parcela č. XXXX/X, k. ú. R. T. dňa 22.10.2020. To, či od uvedeného času do 12.08.2022 (účinnosť Nájomnej zmluvy č. 02537/2021-PNZ-P40536/21.00 uzavretej medzi Slovenským pozemkovým fondom ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom) žalobca disponoval právnym titulom na užívanie sporných pozemkov ostalo sporné. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Zároveň namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia, keď je nútený hľadať odpovede na svoju argumentáciu, nakoľko súd prvej inštancie v rozpore s § 220 ods. CSP jasne a výstižne nevysvetlil, prečo považoval tvrdenia žalobcu za nesporné, čím došlo k porušeniu práva žalovaného na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie do takej miery, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, resp. naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9. Žalovaný ďalej uplatňuje odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a e) CSP, ktorých naplnenie vidí v tom, že súd prvej inštancie v odôvodnení v bodoch 14, 15, 16 a 18 v celom rozsahu prevzal

argumentáciu žalobcu a nevysporiadal sa s podstatnými argumentmi žalovaného, resp. dôkazmi, ktoré boli predložené. Súd prvej inštancie nevysvetlil, ako posúdil právne argumenty žalovaného vo vzťahu k absolútnej neplatnosti Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom č. 02401/2019-PRZ-R60172/19.00, nezaoberal sa absolútnou neplatnosťou nájomných zmlúv ani argumentáciou žalovaného o neoprávnenom užívaní pozemkov žalobcom v druhej polovici roka 2020. Žalovaný nesúhlasí ani s tým, že oprávnenosť užívania sporných pozemkov žalobcom a jeho aktívna legitímácia má vyplývať z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/20/2021 - 371, ktorým bolo zrušené nariadené neodkladné opatrenie. Podľa žalovaného, z predmetného rozhodnutia Krajského súdu v Nitre uvedené preukázateľne nevyplýva, naopak Krajský súd v Nitre v predmetnom rozhodnutí dospel k opačnému záveru, z ktorého odvolateľ cituje nasledovnú časť textu: „nájomnej zmluvy nemôže byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd žalobcovi poskytne právnu ochranu. Na nariadenie neodkladného opatrenia nepostačuje ani to, že žalobca, ktorý sám nemá právny titul na užívanie nehnuteľností osvedčí neoprávnené užívanie nehnuteľností žalovanými. Pokiaľ sa žalobca domáha súdnej ochrany v prvom rade musí osvedčiť svoj právny nárok, čo sa žalobcovi nepodarilo.“ Podľa žalovaného, žalobca nebol dobromyseľným užívateľom pozemkov v čase, keď vykonal sejbú na pozemkoch dňa 12.09.2020 (pozemok parc. č. XXXX/X. k. ú. R. T.), resp. dňa 22.10.2020 (pozemok parc. č. XXXX/X. k. ú. R. T.), teda nezákonne okupuje sporné pozemky; porušil prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 OZ a musel mať vedomosť o tom, že žalovaný má prednostné právo na uzavretie nájomnej zmluvy k pozemkom v zmysle § 13 ods. 3 zákona č. 504/2003 Zb. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov. Súd prvej inštancie sa nezaoberal na to nadväzujúcou argumentáciou žalovaného, že bezdôvodné a neoprávnené užívanie sporných pozemkov žalobcom potvrdil aj samotný žalobca, čo potvrdzuje čl. IV. ods. 2 Nájomnej zmluvy č. 02537/2021-PNZ-P40536/21.00, kde vyhlásil, že užíval pozemky bez nájomnej zmluvy a bezdôvodne sa obohacoval za obdobie od 11.9.2020 do účinnosti nájomnej zmluvy. Žalovaný poukazoval na to, že žalobca nesmie v súlade s § 3 ods. 1 OZ požívať právnu ochranu, nakoľko sa jedná o konanie, ktoré je v rozpore s platnými právnymi predpismi a dobrými mravmi. Žalovaný je toho názoru, že jeho argumenty mali pre rozhodnutie rozhodujúci význam a súd prvej inštancie bol povinný vysvetliť, ako ich posúdil, preto podľa § 387 ods. 4 CSP by sa s predmetnou argumentáciou mal zaoberať odvolací súd.

10. Podľa žalovaného ďalej, súd prvej inštancie nevykonan navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, resp. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, keď nesprávnym procesným postupom prvostupňového súdu bol žalovanému zamedzený prístup k súdnej ochrane svojich práv a odňaté právo na spravodlivé súdne konanie. Žalovaný namietá, že súd prvej inštancie sa nezaoberal jeho námietkami voči znaleckému posudku č. 29/2021 vypracovanému znalcom Ing. Jozefom Miklom, ktorý predložil žalobca. Žalovaný nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že neprodukoval žiadny dôkaz, ktorý by spochybnil znalecký posudok a nenavrhol v tomto smere žiadne ďalšie dokazovanie. Žalovaný predložil dôkaz alebo poukazoval na dôkazy, ktoré už boli súčasťou spisu, resp. poukazoval na skutočnosti alebo právne predpisy, ktoré v zmysle § 186 ods. 1 CSP nie je potrebné dokazovať, resp. navrhol vykonať kontrolný znalecký posudok. Osobitne namietá nevykonanie jeho návrhu na vykonanie kontrolného znaleckého posudku, nakoľko nemal dôvod navrhnúť vykonanie znaleckého dokazovania v podobe kontrolného znaleckého posudku, keďže až do vyjadrenia prekvapivého predbežného názoru súdu nemohol s ohľadom na zásadné námietky k obsahovej a formálnej stránke znaleckého posudku č. 29/2021 odôvodnene predpokladať, že súd prvej inštancie sa prikloní práve k záverom znaleckého posudku predloženého žalobcom. Nevykonanie navrhnutého dôkazu s poukazom na § 153 ods. 2 CSP považuje žalovaný za arbitrárne, podľa žalovaného nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom (ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 114/2008). Žalovaný aj v prípade námietok voči znaleckému posudku č. 29/2021 je toho názoru, že jeho argumenty mali pre rozhodnutie rozhodujúci význam a súd prvej inštancie bol povinný vysvetliť, ako ich posúdil, preto podľa § 387 ods. 4 CSP by sa s predmetnou argumentáciou mal zaoberať odvolací súd.

11. Naplnenie týchto odvolacích dôvodov vidí aj v tom, že súd prvej inštancie bez náležitého odôvodnenia odmietol aj návrh žalovaného na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov, ktorých navrhol v podaní zo dňa 15.04.2023, resp. v odôvodnení rozhodnutia sa nevysporiadal s listinnými dôkazmi, ktoré boli predložené, príkladmo Nájomná zmluva č. 00051/2013-PNZ-P40008/13.00 medzi žalovaným a SPF, Zmluva č. 02401/2019-PRZ-R60172/19.00 o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom medzi O. H. a SPF, žiadosť vo vzťahu k SPF zo dňa 01.10.2018, žiadosť vo vzťahu k SPF zo dňa 19.12.2019, Výzva na ukončenie poľnohospodárskej činnosti - H., Výzva na ukončenie poľnohospodárskej činnosti

- K., Odpoveď na výzvu - H., Odpoveď na výzvu - K., List vlastníctva č. XXX pre k. ú. R. T. zo dňa 02.12.2021, List vlastníctva č. XXXX pre k. ú. R. T. zo dňa 10.08.2021, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 38Up/902/2022 zo dňa 28.06.2022, Stanovisko k príslušnosti znalcov, Ministerstvo spravodlivosti SR zo dňa 13.05.2022, Odhadované dopady sucha na výnos hlavných plodín. Rozsudok aj z týchto dôvodov považuje za nepreskúmateľný a je toho názoru, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, resp. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

12. Žalovaný napokon namieta, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalovaný považuje za nesprávny záver súdu prvej inštancie, že v dôsledku neodkladného opatrenia nemohol žalobca vykonávať na sporných pozemkoch jarné agrotechnické operácie, tým úroda pšenice ozimnej bola podstatne nižšia v porovnaní s priemernou úrodou pšenice za posledné tri roky a malo dôjsť k ujme na úrode. Ak by aj pripustil, že žalobca bol pred uzavretím Nájomnej zmluvy č. 02537/2021-PNZ - P40536/21.00 oprávnený hospodáriť na sporných pozemkoch, resp. v čase sejby bol dobromyseľný v tom, že je oprávnený užívať pozemky, resp. si splnil svoju prevenčnú povinnosť podľa § 415 OZ, je toho názoru, že nakoľko na pozemkoch zasial dňa 12.09.2020, resp. dňa 22.10.2020, bol v zmysle § 417 ods. 1 OZ povinný zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia na odvrátenie škody, t.j. vykonať nevyhnutné agrotechnické operácie na to, aby nedošlo k úbytku na jeho úrode. Žalobca mohol jednak požiadať žalovaného o vykonanie takýchto nevyhnutných agrotechnických operácií, resp. mohol napriek nariadenému neodkladnému opatreniu takto zakročiť, ak mu hrozila škoda. Ak by žalobca zakročil, bolo by možné usudzovať, že boli naplnené predpoklady konania v krajnej núdzi v zmysle § 418 ods. 1 OZ, kedy by žalobca nebol povinný nahradiť prípadnú škodu, ktorá by vznikla pri odvrátení hroziaceho nebezpečenstva. Zároveň žalovaný tvrdí, že žalobca mal po zrušení neodkladného opatrenia stále možnosť vykonať nevyhnutné agrotechnické operácie na sporných pozemkoch, aby nedošlo ku škode na úrode pšenice ozimnej v hospodárskom roku 2020/2021. Žalovaný namieta, že vzhľadom na to, že si žalobca nespĺnil svoju zakročovaciu povinnosť v zmysle § 417 ods. 1 OZ, súd prvej inštancie mal v zmysle § 441 OZ skúmať zavinenie žalobcu na škode uplatňovanej v tomto konaní a stanoviť pomer žalobcu a žalovaného na znášaní tejto škody. Napadnuté rozhodnutie preto podľa žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. K uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (nesprávne právne posúdenie veci) žalovaný ďalej duplikuje argumentáciu, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 98.567,- Eur z titulu straty na úrode pšenice ozimnej v hospodárskom roku 2020/2021 je dôvodný, absenciu vlastníckeho práva O. H. k sporným pozemkom z dôvodu absolútnej neplatnosti Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom z dôvodu jej neurčitosti a prijatia rozhodnutia Okresného úradu Levice zo dňa 12.03.2020 o vyhovení protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Levice sp. zn. Pd 218/19/4402-3 zo dňa 10.02.2020 a zrušení rozhodnutia Okresného úradu Levice, katastrálneho odboru V-5189/2019 zo dňa 29.11.2019, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností. Absolútnu neplatnosť Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom podľa § 37 ods. 1 OZ odôvodňuje tým, že v zmluve nie je jednoznačne a určito uvedený jej predmet, nie je zrejmé, aký spoluvlastnícky podiel na pozemku parc. č. XXXX/X k.ú. R. T. mal O. H. nadobudnúť a na absolútnu neplatnosť právneho úkonu je všeobecný súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani s rozhodnutím Okresného úradu Levice o vyhovení protestu prokurátora Pd 218/19/4402-3 zo dňa 10.02.2020 a zrušení rozhodnutia o povolení vkladu V 5189/2019. O. H. nikdy nenadobudol sporné pozemky na základe Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1VObdo/2/2020 zo dňa 27.04.2021, v zmysle ktorého na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo, a to ani v prípade, že na jeho podklade bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Následkom rozhodnutia Okresného úradu Levice o zrušení rozhodnutia o povolení vkladu V-5189/2019 na základe protestu prokurátora je to, ako keby k prevodu vlastníckeho práva na O. H. vôbec nedošlo, účinky rozhodnutia Z-4366/1995 (na základe ktorého Slovenská republika nadobudla vlastnícke právo k pozemku parc. č. XXXX/X a ktoré predchádzalo rozhodnutiu V-5189/2019) zostali zachované v plnom rozsahu. Z uvedeného dôvodu absentovalo právo žalobcu užívať pozemky na základe nájomných zmlúv a keďže O. H. nikdy nebol vlastníkom pozemkov, je vylúčená aplikácia §

680 ods. 3 OZ, ktorá sa týka zmeny vlastníctva, ku ktorej neprišlo. Žalovaný opakovane uvádza, že bezdôvodné a neoprávnené užívanie sporných pozemkov žalobcom potvrdil aj samotný žalobca v čl. IV. ods. 2 Nájomnej zmluvy č. 02537/2021-PNZ-P40536/21.00 a skutočnosť, že žalobca neoprávnené užíval pozemky vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/20/2021-371 (odvolateľom opakovane časť tohto rozhodnutia už citovaná v ods. 9).

14. Žalovaný napokon v odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci aj vzhľadom na námietky obsahovej a formálnej správnosti znaleckého posudku č. 29/2021 predloženého žalobcom, a to: vyhotovenie posudku znalcom z nepríslušného odboru, k čomu poukazuje na Stanovisko MS SR k príslušnosti znalcov z 13.05.2022, použité neplatných a neúčinných predpisov znalcom pri vypracovaní posudku, znalec nevzal do úvahy podstatné faktory ako monitoring počasia, meteorologické a klimatické indikátory, interpretované, simulované vegetačné indexy a indikátory, úhrn atmosférických zrážok, zásoby vody v pôde, druh pôdy, bonitované pôdnoekologické jednotky a pod., ktoré majú zásadný vplyv na poľnohospodársku produkciu. Žalovaný poukázal na verejne dostupné zdroje, v zmysle ktorých sa počas jari 2021 vyskytlo jedno ucelené suché obdobie takmer na celom území SR a počas leta 2021 sa vyskytlo druhé a intenzívnejšie suché obdobie. Keďže ide o verejne dostupné zdroje, podľa žalovaného v zmysle § 186 ods. 1 CSP platí, že uvedené netreba dokazovať. Žalovaný doložil Odhadované dopady sucha na výnos hlavných plodín. Znalec nevzal do úvahy náklady na zabezpečenie poľnohospodárskych prác a materiálov (pesticidy, umelé hnojivo a pod.) a náklady na palivo, mzdy a pod., ktoré žalobca nemusel vynaložiť. Znalec iba porovnal priemernú úrodu pšenice ozimnej pestovanej žalobcom v celom okrese Levice za posledné 3 roky na strane jednej a priemernú úrodu pšenice ozimnej pestovanej žalobcom na sporných parcelách v roku 2021 na strane druhej. Znalec tiež vzal do úvahy nesprávnu výmeru rozlohy pozemku parc. č. XXXX/X k. ú. R. T., nedostatočnú výpovednú hodnotu faktúry č. 2022/0001, ktorú žalobca vystavil odberateľovi PROAGROS Levice s.r.o. Znalecký posudok neobsahuje prílohy alebo iné zdroje, z ktorých by bolo zrejmé odkiaľ znalec čerpal údaje, z ktorých vychádzal. Žalovaný má za to, že posudok vykazuje nedostatky v takej miere, že nemôže byť podkladom spravodlivého rozhodnutia v prospech žalobcu. Súd prvej inštancie sa bez bližšieho odôvodnenia stotožnil so závermi znalca, nekriticky závery znalca prevzal a v rozpore s § 191 ods. 1 CSP ho nepodrobil hodnoteniu. Podľa žalovaného tak rozsudok prestáva byť výsledkom rozhodovania súdu (resp. sudcu) a ide o „znalecké rozhodnutie“. Žalovaný poukazuje v tejto súvislosti na uznesenie NS SR zo dňa 28.01.2010, sp. zn. 1M Obdo V 11/2008, Nález Ústavného súdu ČR, sp. zn.: III ÚS 299/06 zo dňa 30.04.2007, Rozsudok NS ČR sp. zn.: 30 Cdo 5359/2007, zo dňa 06.01.2010, Rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 9Co/35/2019, zo dňa 25.02.2020.

15. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 21.5.2024, v plnom rozsahu sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom a s jeho odôvodnením, považuje ho za vecne správny a navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil. Žalobca všetky tvrdenia žalovaného v odvolaní považuje za tvrdenia v rozpore so skutkovým a právnym stavom. Súd prvej inštancie sa podľa žalobcu dostatočne vysporiadal s argumentáciou, námietkami a navrhovanými dôkazmi žalovaného a dal dostatočnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky nastolené a sporné otázky, ktoré medzi stranami sporu vznikli a ktoré boli pre rozhodnutie súdu dôležité. Žalovaný sa v odvolaní opätovne odvoláva na tie isté argumenty, ako v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré boli vyvrátené. Žalobca preukázal všetky predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za ujmu vyvolanú neodkladným opatrením, škodu vyčíslil konkrétnou sumou a je zrejmé, čoho sa ako poškodený domáha. V právnej norme § 340 ods. 1 CSP zákonodarca celkom zjavne exaktne zakotvil vznik povinnosti navrhovateľa nahradiť ujmu bez toho, aby uložil súdu povinnosť rozhodnúť, či za ujmu zodpovedá („navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli“). Vznik zodpovednosti je priamo zakotvený v právnej norme, duplicitné, konštitutívne rozhodnutie súdu o vzniku takejto zodpovednosti nemá zmysel. Žalobca má za to, že zodpovednosť za ujmu vyvolanú účinkami neodkladného opatrenia vzniká ex lege (bez potreby konštitutívneho súdneho rozhodnutia).

16. Žalobca ďalej uvádza, že v kontradiktórnom spore platí, že ten kto tvrdí rozhodujúce skutkové okolnosti, je povinný navrhnúť dôkazy, ktoré by preukazovali jeho tvrdenia a podľa koncentračnej zásady si účastníci konania majú splniť dôkaznú povinnosť do určitej fázy konania. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, nakoľko dôkaznú povinnosť, napr. k spochybneniu znaleckého posudku, výšky škody, si splnil tak, že to nevedelo k preukázaniu jeho tvrdení, nakoľko neponúkol súdu relevantné dôkazné prostriedky. Žalovaný namieta výšku škody, či znalecký posudok, ale nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Podľa žalobcu súd nemôže znalecký posudok označiť za nesprávny a

nahradiť ho vlastným posúdením z odbornej stránky, ani ľubovoľne nahradiť odbornú mienku znalca vlastnou mienkou, v danej otázke laickou. Žalobca má za to, že znalec prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré majú význam pre podanie posudku, skutkové východiská znaleckého posudku sa opierajú o skutočnosti v konaní náležite zistené, je presvedčivý a v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi. Právna úprava civilného sporového konania už explicitne neobsahuje možnosť preskúmania znaleckého posudku iným znalcom, tzv. „kontrolný znalecký posudok“. Prostredníctvom § 209 CSP sa zaviedol inštitút „súkromného znaleckého posudku“, t. j. znaleckého posudku predloženého sporovou stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd. Samozrejme, všetky znalecké posudky (aj súkromné) hodnotí súd komplexne v rámci voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 CSP), hodnotí presvedčivosť znaleckého posudku vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, a ak sa súd s jeho závermi nestotožňuje, je povinný to odôvodniť v rozhodnutí vo veci samej (sp. zn. I. ÚS 335/2019 zo dňa 20.08.2019). Žalobca má za to, že k porušeniu práva žalovaného konaním súdu prvej inštancie tým, že nevykonal dôkaz kontrolného znaleckého posudku nedošlo, nakoľko žalovaný mal právo a dostatok času predložiť vlastný znalecký posudok, ak by v konaní nebol pasívny. Súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu na doplnenie dokazovania, najmä vzhľadom na koncentráciu konania a z dôvodu nadbytočnosti dôkazu. Znalec Ing. Jozef Mikla bol príslušný na podanie znaleckého posudku, výpočet straty na úrode a poukazuje na vymedzenie znaleckého odboru kvalifikujúceho znalca na vypracovanie posudku podľa vyhlášky č. 228/2018 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

17. Žalobca uviedol, že sa plne stotožňuje s odôvodnením rozsudku ohľadom užívania pozemkov žalobcom a jeho práve užívať tieto pozemky, odôvodnením nevykonania dôkazov, pasivity žalovaného v produkovani a predkladaní dôkazov. Poukazuje najmä na skutočnosť, že v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaný nebol ani nájomca, ani vlastník pozemkov, k pozemkom ho neviazal žiadny právny titul, pozemky v danom čase neužíval, lebo pozemky osiaľ žalobca, o čom žalovaného informoval ihneď jeho brat N. K.. Žalobca mal v čase osiatia pozemkov právny titul, nájomné zmluvy uzatvorené s vlastníkom, aj keď by sa na nájomné zmluvy nazeralo ako na domnelý právny titul, bol dobromyseľný a nemal dôvod kontrolovať zápisy vlastníkov v katastri. Žalovaný nemal žiadny titul užívania, ani od vlastníka ani od nevlastníka, preto nemal žiadny právny nárok požadovať, či už voči žalobcovi alebo inému subjektu, aby sa zdržal nejakej činnosti súvisiacej s pozemkami, najmä ak mal právo na užívanie pozemkov práve žalobca, žiadny titul nemal ani v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a nemal žiadny právny nárok požadovať, či už voči žalobcovi alebo inému subjektu, aby sa zdržal nejakej činnosti súvisiacej s pozemkami. Žalobca žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

18. K vyjadreniu žalobcu doručil odvoláciu repliku žalovaný. Žalovaný zdôraznil, že ťažiskom jeho odvolania je argumentácia smerujúca k porušeniu základného práva na spravodlivé súdne konanie, ktoré Okresný súd Nitra sp. zn. 56Cb/123/2023 spôsobil svojim nedostatočným odôvodnením rozsudku zo dňa 20.02.2024, ktoré malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko v rozhodnutí súdu absentujú náležitosti odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Primárne však žalovaný považoval rozhodnutie, ako aj jeho odôvodnenie za nesprávne z dôvodov, ktoré sú dôsledne špecifikované v odvolaní, na ktoré poukazuje. V súhrne má za to, že rozhodnutie o opodstatnenosti nároku žalobcu sa nemôže javiť ako výsledok logickej úvahy prijatej na základe legitímnej opory v práve a hodnotenia dôkazov, z tohto dôvodu následne absentuje aj rozumné a obhájiteľné odôvodnenie, ktoré by malo minimálne zákonný rámec. Žalovaný si je vedomý, že súd pri rozhodovaní vychádza z princípu voľného hodnotenia dôkazov, avšak aj toto musí mať ústavnoprávne limity, ktoré neboli dodržané. Ani voľné hodnotenie dôkazov totiž neznamená ľubovoľné hodnotenie dôkazov. Žalovaný trvá aj na tom, že procesný postup súdu nebol v súlade so zákonom a bolo zasiahnuté do jeho ústavného práva na spravodlivé súdne konanie. K argumentom žalobcu o dôkaznom bremene v kontradiktórnom spore žalovaný doplnil, že podstatou princípu kontradiktórnosti je predovšetkým vyjadrenie protichodnosti (kontradiktórnosti) postavenia, teda aj protichodný záujem na výsledku konania. V sporovom konaní musí platiť, že strany sporu majú v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatniť procesné prostriedky na potvrdenie alebo vyvrátenie tvrdených skutočností. Súd prvej inštancie „apriori“ odmietal všetky ním navrhnuté návrhy v rámci procesnej obrany s odkazom na § 181 ods. 2 CSP, pričom v rámci princípu nezávislosti a nestrannosti súdu bol povinný preskúmať všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie a poskytnúť sporovým stranám rovnaké príležitosti pre uplatnenie

všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok. Žalovaný má za to, že tento princíp nebol dodržaný. Odvolávanie sa súdu na sudcovskú koncentráciu konania v zmysle § 153 ods. 2 CSP a zamietnutie návrhu žalovaného na znalecké dokazovanie napriek zjavnej spornosti a skutočnosti, že sa jedná o hlavný dôkaz na preukázanie nároku žalobcu, považuje žalovaný za prehnaný formalizmus. CSP podľa žalovaného nevyklučuje možnosť, aby bol ohľadom posúdenia tých istých skutočností podaný ďalší znalecký posudok. Žalovaný poukazuje na komentár k dotknutému ustanoveniu CSP, že „treba mať na pamäti, že zadávateľom je strana sporu, ktorá musí otázky formulovať tak, aby boli z pohľadu prebiehajúceho súdneho konania a konajúceho sudcu relevantné, aby išlo o otázky, ktoré sú sporné, aby išlo o otázky, na ktorých posúdenie sú potrebné odborné vedomosti, aby išlo o otázky, ktoré sú podstatné pre posúdenie spornej veci, otázky musia byť jasné, zrozumiteľné, správne naformulované, znalec musí byť zo správneho odboru, nesmie byť vylúčený. To znamená, že strana v tomto smere nahradí súd ako zadávateľa. Je na strane, aby vybrala vhodného znalca, aj čo sa týka odbornosti, aj čo sa týka jeho prípadnej zaujatosti a dôvodov vylúčenia“. Pri takto vyhotovenom znaleckom posudku majú teda kardinálny význam práve správne položené otázky. V danej veci sa súd bez bližšieho odôvodnenia a hodnotenia napriek vytýkaným nedostatkom iba stotožnil so závermi znalca. Nedostatočné vysporiadanie sa súdu s absolútnou neplatnosťou Nájomných zmlúv, ako aj obsahové a formálne pochybenia pri nosnom dôkaze, ktorým bol znalecký posudok, žalovaný považuje za skutočnosti závažné pre konečné rozhodnutie súdu. Žalovaný nesúhlasí ani s vyjadrením žalobcu, že nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení ohľadom výpočtu výšky škody. Súd nemôže znalecký posudok označiť za nesprávny a nahradiť ho vlastným posúdením skutočností z odbornej stránky ani ľubovoľne nahradiť odbornú mienku znalca vlastnou, v danej otázke laickou mienkou. Žalovaný v tejto súvislosti odkazuje na novšie rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR a Ústavného súdu ČR, ktorých závery je možné použiť aj podľa slovenskej právnej úpravy a podľa ktorých je súd povinný hodnotiť znalecký posudok z viacerých hľadísk. Zároveň poukazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (publikované pod R 22/2022). V danom spore procesný postup súdu žalovaný nepovažuje za správny. Má za to, že na výkon práv, ktorých sa žalobca domáha žalobou je nutné aplikovať subsidiárne aj § 3 ods. 1 OZ, ktorého cieľom je zamedzenie výkonu práva, ktorý sice zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom.

19. Ďalšie vyjadrenia neboli vo veci súdu doručené.

20. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 06.11.2025. Odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a súčasne podľa § 379 CSP viazaný rozsahom odvolania a podľa § 380 ods. 1 CSP dôvodmi odvolania žalovaného dospel k záveru, že na prejednanie odvolania nie je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie, nakoľko nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie, ani si nariadenie pojednávania nevyžadoval dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP). Po oboznámení sa s obsahom predloženého spisu súdu prvej inštancie, napadnutým rozhodnutím, odvolaním žalovaného a vyjadreniami strán v odvolacom konaní dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnuté rozhodnutie je vecne správne. K uplatneným dôvodom odvolania odvolací súd uvádza nasledovné:

23. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáha nároku, ktorého právny základ rámcuje ustanovenie § 340 ods. 1 CSP, a to náhrady škody, ktorá mu vznikla neodkladným opatrením nariadeným na návrh žalovaného uznesením Okresného súdu Levice dňa 27.10.2020 č. k. 13C/40/2020-133, ktorým Okresný súd Levice uložil O. H. ako žalovanému 1/ a žalobcovi v procesnom postavení žalovaného 2/ povinnosť zdržať sa akýchkoľvek zásahov do užívania nehnuteľností - pozemkov parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 284.232 m² evidovanom na LV č. XXX v podiele 1/1 a pozemku parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 628.589 m² evidovanom na LV č. XXXX v spoluvlastníckom podiele 4934049/20252771 do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného

na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 16C/37/2019, najmä zdržať sa vstupu na tieto nehnuteľnosti, umiestňovania prekážok brániacich vstupu, výstupu, vjazdu a výjazdu žalobcovi z/na nehnuteľnosti, obrábania a akýchkoľvek iných obhospodarovacích a poľnohospodárskych úkonov (výrok I.) Zároveň obom uložil povinnosť zdržať sa akýchkoľvek zásahov do užívania nehnuteľnosti - pozemku parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 628.589 m² evidovanom na LV č. XXXX v spoluvlastníckom podiele 15318722/20252771 zo strany žalobcu do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 5C/6/2020, najmä zdržať sa vstupu na tieto nehnuteľnosti, umiestňovania prekážok brániacich vstupu, výstupu, vjazdu a výjazdu žalobcovi z/na nehnuteľnosti, obrábania a akýchkoľvek iných obhospodarovacích a poľnohospodárskych úkonov (výrok II.) Ďalej z obsahu predloženého spisu vyplýva, že na odvolanie žalovaných Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7Co/20/2021-371 zo dňa 22.4.2021 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a priznal žalovaným voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že dôvodom, pre ktorý odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh zamietol (teda nariadené neodkladné opatrenie bolo zrušené) bolo, že navrhovateľ neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa mala neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, nakoľko neosvedčil aktívnu legitímáciu na podanie návrhu, keďže ho k predmetným pozemkom neviaže žiadny právny vzťah. Za rozhodujúcu považoval odvolací súd skutočnosť, že navrhovateľovi skončil nájomný vzťah uplynutím dohodnutej doby dňa 31.10.2018, k uzatvoreniu novej zmluvy neprišlo a navrhovateľ neodsvedčil ani záujem vlastníkov pôdy s ním ďalšiu nájomnú zmluvu vôbec uzatvoriť. Odvolací súd tiež uviedol, že iba skutočnosť, že existuje zákonná možnosť na predĺženie nájomnej zmluvy nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia.

24. Odvolací súd k predmetu sporu uvádza, že ustanovenie § 340 ods. 1 CSP zakladá povinnosť navrhovateľa neodkladného opatrenia nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli v prípade, ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovelo, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené. Konanie o návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia predstavuje osobitný procesný postup, ktorý v komparácii s riadnym konaním vo veci do značnej miery zvýhodňuje navrhovateľa, preto zákon prenáša práve na jeho osobu aj zodpovednosť za neodkladným opatrením spôsobenú škodu a inú ujmu. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že zodpovednosť navrhovateľa neodkladného opatrenia má objektívny charakter, je daná bez ohľadu na zavinenie a jednoznačne ide o zodpovednosť za následok, ktorej sa navrhovateľ nemôže zbaviť. Ide o zákonnú zodpovednosť sui generis, CSP nepripúšťa žiadne liberačné dôvody ani analogickú aplikáciu § 450 OZ o primeranom znížení náhrady škody z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Odsek 2 § 340 CSP osobitne upravuje iba prípady nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, t. j. ak súd neodkladným opatrením uloží strane, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia, keď sa síce ods. 1 § 340 CSP nepoužije, avšak všeobecné ustanovenia o zodpovednosti za škodu tým nie sú dotknuté. V posudzovanej veci však išlo o neodkladné opatrenie nariadené podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, v zmysle ktorého neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala, kde CSP pre vznik zodpovednosti za škodu (t. j. základ nároku) subsidiárne na všeobecné ustanovenia o zodpovednosti za škodu neodkazuje. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje so súdom prvej inštancie, že na strane zodpovedného subjektu sa nevyžaduje ani porušenie právnej povinnosti, ktoré je konzumované zákonnou podmienkou spočívajúcou v zániku alebo zrušení neodkladného opatrenia z dôvodov nestotožniteľných s procesným úspechom žalobcu vo veci samej alebo s uspokojením jeho nároku. Rozhodujúcou zákonnou podmienkou je zánik alebo zrušenie neodkladného opatrenia. K zániku neodkladného opatrenia môže dôjsť výlučne uplynutím času v zmysle § 333 CSP v nadväznosti na § 330 ods. 1 CSP (alebo márnym uplynutím súdom určenej lehoty na podanie žaloby v prípade neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veciach práva duševného vlastníctva podľa § 341 ods. 2 CSP). Vo všetkých ostatných prípadoch ide vždy o zrušenie neodkladného opatrenia a z hľadiska vzniku zodpovednosti navrhovateľa má aj podľa názoru odvolacieho súdu rovnaké účinky aj rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým zmení prvoinštančné uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia tak, že návrh zamietne a eventuálna ujma sa posudzuje vzhľadom na vykonateľnosť neodkladného opatrenia nariadeného súdom prvej inštancie až do právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnutie zmenené tak, že bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Predpoklady vzniku zodpovednosti za ujmu alebo škodu neodkladným opatrením teda sú v zmysle § 340 ods. 1 CSP zánik alebo zrušenie neodkladného opatrenia z iného dôvodu, než z dôvodu vyhovenia návrhu vo veci samej alebo uspokojenia práva navrhovateľa, vznik

škody alebo inej ujmy, príčinná súvislosť medzi existenciou neodkladného opatrenia (resp. plnením alebo vynútením povinnosti vyplývajúcej z uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia) a vznikom škody alebo inej ujmy.

25. Žalovaný vo vzťahu k celému rozhodnutiu, resp. ním uplatneným odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP súčasne uplatňuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP a namieta, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, resp. podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo odôvodňuje porušením práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré považuje za nepreskúmateľné, nakoľko je nútený hľadať odpovede na svoju argumentáciu, ktorú uvádzal v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a iba sa domnievať, ako sa súd s touto argumentáciou asi vysporiadal. Žalovaný namieta rozpor odôvodnenia rozsudku s § 220 ods. 1 CSP, vytyka súdu prvej inštancie, že vysvetlenie, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán uviedol len v bodoch 14, 15, 16 a 18 a najmä namieta, že súd prvej inštancie prevzal právnu argumentáciu žalobcu a nevysporiadal sa s podstatnými argumentmi žalovaného, resp. s dôkazmi, ktoré boli predložené. Odvolací súd naplnenie uplatneného odvolacieho dôvodu nevzhladol. Ustálená judikatúra pod pojem nepreskúmateľnosť rozhodnutí zaraďuje len také vážne nedostatky, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. O porušenie práva na spravodlivý proces sa jedná pritom len vo výnimočných prípadoch, a to v prípade absencie odôvodnenia alebo úplnej nelogickosti odôvodnenia. Takýto nedostatok však odvolací súd v napadnutom rozhodnutí nevzhladol. Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, uviedol výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a z ktorých vyvodil svoje právne závery, tieto podrobne a zrozumiteľne vysvetlil. Rozsudok súdu prvej inštancie rozhodne nemožno považovať za nepreskúmateľný. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Súd prvej inštancie sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami, ale nebol povinný sa vysporiadať so všetkými argumentami žalovaného. Vnútorne myšlienkové pochody súdu sú z odôvodnenia rozhodnutia zreteľne spoznatelne, a to aj pre odvolateľa, ktorý s nimi napokon vedie polemiku v podanom odvolaní. To, že žalovaný s odôvodnením rozsudku subjektívne nesúhlasí, nič nemení na skutočnosti, že z jeho obsahu je možné identifikovať, akými myšlienkovými pochodmi sa súd riadil pri rozhodovaní o žalobe a pri posúdení obrany žalovaného. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva zároveň platí, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby spravodlivé súdne rozhodnutie reagovalo na podstatné a relevantné argumenty účastníka konania a aby mu dalo jasnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému (II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/00 alebo III. ÚS 200/09). Subjektívny nesúhlas s odôvodnením nie je naplnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 písm. b) CSP, nakoľko do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a ani inou vadou konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

26. Žalovaný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP odôvodňuje nesprávnou aplikáciou § 151 ods. 1 a ods. 2 CSP tým, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil skutkové tvrdenia žalobcu ako nesporné, hoci z tvrdení žalovaného pred súdom prvej inštancie je zrejmé, že poprel, že žalobca užíval pozemky na základe nájomnej zmluvy uzavretej dňa 1.8.2019 a dňa 3.12.2019 s prenajímateľom O. H.; že O. H. bol v čase uzavretia nájomnej zmluvy vlastníkom pozemkov na základe Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom uzavretej so Slovenskou republikou dňa 18.09.2019, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Levice, katastrálnym odborom dňa 29.11.2019 pod V 5189/2019 a že následne došlo k zmene vlastníctva pozemkov, keď na základe protestu prokurátora bol zrušený zápis vlastníckeho práva na O. H. a ako ich vlastníkom bola spätne zapísaná Slovenská republika. Podľa žalovaného žalobca užíval nehnuteľnosti neoprávnene bez právneho dôvodu; čo odôvodňoval tým, že O. H. nenadobudol vlastnícke právo na základe Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom z dôvodu jej absolútnej neplatnosti, ako aj z dôvodu prijatia rozhodnutia Okresného

úradu Levice zo dňa 12.03.2020 o vyhovení protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Levice sp. zn. Pd 218/19/4402-3 zo dňa 10.02.2020 a zrušení rozhodnutia Okresného úradu Levice, katastrálneho odboru V-5189/2019 zo dňa 29.11.2019, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, čoho následkom je, ako keby k prevodu vlastníckeho práva na základe Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom na pána O. H. vôbec nedošlo a účinky rozhodnutia Z-4366/1995, na základe ktorého Slovenská republika nadobudla vlastnícke právo k pozemku par. č. XXXX/X zostali zachované.

27. Odvolací súd sa so žalovaným nestotožňuje. Skutočnosť, že skutkový stav tvrdený žalobcom žalovaný inak právne posudzuje, nie je popretím skutkových tvrdení. Procesná obrana žalovaného predsa v konaní pred súdom prvej inštancie nebola v popretí existencie skutkových okolností, že na základe Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom uzavretej so Slovenskou republikou dňa 18.09.2019, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Levice, katastrálnym odborom dňa 29.11.2019 pod V 5189/2019 bol O. H. zapísaným vlastníkom dotknutých pozemkov, že žalobca užíval pozemky na základe nájomnej zmluvy uzavretej dňa 1.8.2019 a dňa 3.12.2019 s prenajímateľom O. H., ani že následne došlo k zmene vlastníctva sporných pozemkov, keď na základe protestu prokurátora bol zrušený zápis vlastníckeho práva k sporným pozemkom na O. H. a ako vlastníkom bola spätne zapísaná Slovenská republika, ale jeho procesná obrana spočívala v tom, že namietal absolútnu neplatnosť Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom uzavretej medzi O. H. a Slovenskou republikou dňa 18.09.2019 a z tohto dôvodu namietal aj neplatnosť nájomných zmlúv uzatvorených dňa 1.8.2019 a dňa 3.12.2019 žalobcom ako nájomcom s prenajímateľom O. H., nakoľko podľa žalovaného O. H. nebol v čase uzavretia nájomnej zmluvy vlastníkom pozemkov. Žalovaný uvádza, že to, či od uvedeného času do 12.08.2022 (účinnosť Nájomnej zmluvy č. 02537/2021-PNZ-P40536/21.00 uzavretej medzi Slovenským pozemkovým fondom ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom) žalobca disponoval právnym titulom na užívanie sporných pozemkov ostalo medzi sporovými stranami sporné. Podľa názoru odvolacieho súdu teda sporné v konaní bolo, či žalobcom tvrdený titul, na základe ktorého pozemky užíval (nájomné zmluvy) bol platný alebo neplatný, čo však nie je skutkovým tvrdením, ale právnym posúdením skutkových tvrdení, resp. tvrdení o skutkovom stave, v popise ktorého nebola nezhoda medzi stranami. Žalovaný nespороval existenciu žalobcom tvrdených zmlúv (kedy by súd musel viesť dokazovanie o tom, či boli alebo neboli takéto zmluvy uzavreté, dôkazné bremeno by zaťažovalo žalobcu), ale ich platnosť. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti žalovaného, že ani žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nespороval tvrdenia žalovaného, že na základe rozhodnutia Okresného úradu Levice zo dňa 12.03.2020 o vyhovení protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Levice sp. zn. Pd 218/19/4402-3 zo dňa 10.02.2020 a zrušení rozhodnutia Okresného úradu Levice, katastrálneho odboru V-5189/2019 zo dňa 29.11.2019, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, bola opätovne zapísaná ako vlastníkom Slovenská republika. Odvolací súd je toho názoru, že je potrebné rozlišovať skutkové tvrdenia a právne posúdenie skutkových tvrdení a v prejednávanej veci neboli sporné skutkové tvrdenia strán týkajúce sa existencie a chronológie zmluvných vzťahov žalobcu a O. H., ale sporné bolo ich právne posúdenie ako platných alebo neplatných užívacích titulov. Pokiaľ žalovaný namietal, že na vec sa nevzťahuje § 680 ods. 3 OZ, opäť nejde o spor v skutkových tvrdeniach, ale právne posúdenie veci.

28. Žalovaný v odôvodnení uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d) a písm. e) CSP namietal, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s jeho rozhodujúcou argumentáciou o absolútnej neplatnosti Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom č. 02401/2019-PRZ-R60172/19.00, absolútnou neplatnosťou nájomných zmlúv a neoprávnenom užívaní pozemkov žalobcom v druhej polovici roka 2020 a zároveň z odvolania žalovaného vyplýva, že z týchto dôvodov nepovažuje žalobcu za aktívne legitimovaného na podanie žaloby, nakoľko nebol dobromyseľným užívateľom pozemkov v čase, keď vykonal sejbú na pozemkoch dňa 12.09.2020 (pozemok parc. č. XXXX/X, k. ú. R. T.), resp. dňa 22.10.2020 (pozemok parc. č. XXXX/X, k. ú. R. T.), teda nezákonne okupuje sporné pozemky (v inej časti odvolania vo vzťahu k prvej agrotechnickej operácii na pozemku parcela č. XXXX/X, k. ú. R. T. žalovaný za nesporný považuje deň 11.09.2020). Odvolací súd k argumentácii žalovaného v prvom rade uvádza, že odvádza pozornosť od podstatných otázok zásadných pre rozhodnutie, a to, že bol navrhovateľom neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal voči žalobcovi uloženia povinnosti zdržať sa akýchkoľvek zásahov do užívania pozemkov parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X, najmä zdržať sa vstupu na tieto nehnuteľnosti, umiestňovania prekážok brániacich vstupu, výstupu, vjazdu a výjazdu žalobcovi z/na nehnuteľnosti, a tiež povinnosti zdržať sa obrábania a akýchkoľvek iných obhospodarovacích a poľnohospodárskych úkonov, a to bez akéhokoľvek právneho

vzťahu k nehnuteľnostiam. Žalovaný nielen, že nemal žiadne právo k pozemkom v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 24.09.2020, ale už takmer dva roky pred podaním návrhu, keď jeho nájomný vzťah k pozemkom skončil 31.12.2018. Žalovaný teda nemal žiadne oprávnenie zasahovať do právnych vzťahov a ani právneho postavenia tretích osôb vo vzťahu k pozemkom, ktorých nie je vlastníkom a ani nemá žiadne právo, ktoré by ho oprávňovalo ich užívať či nakladať s nimi, a to zo žiadneho právneho dôvodu, čo bolo aj dôvodom zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia Krajským súdom v Nitre.

29. Z vykonaného dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie nevyplýva, že by žalobca nebol dobromyseľným užívateľom pozemkov k. ú. R. T. a nezákonne ich okupoval v čase, keď vykonal sejbú dňa 12.09.2020 (pozemok parc. č. XXXX/X), resp. dňa 22.10.2020 (pozemok parc. č. XXXX/X, k. ú. R. T.). Pokiaľ zo skutkového stavu tak ako ho ustálil súd prvej inštancie vyplynulo, že žalobca ako nájomca uzatvoril nájomné zmluvy s O. H. v čase, keď bol prenajímateľ vlastníkom nehnuteľností na základe Zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva uzavretej so Slovenskou republikou dňa 18.9.2019, ktorej vklad bol povolený dňa 29.11.2019 pod č. V 5189/2019, a to dňa 1.8.2019 a dňa 3.12.2019, na základe týchto zmlúv pozemky užíval, tomuto záveru nie je možné vytykať nesprávnosť. Žalovaným tvrdené nezákonné okupovanie pozemkov, resp. nedobromyseľnosť žalobcu nevyplýva ani z čl. IV. ods. 2 Nájomnej zmluvy č. 02537/2021-PNZ-P40536/21.00, naopak, uvedeným článkom zmluvy strany dodatočne deklarovali, že žalobca pozemok v čase sejby užíval. Formulácia čl. IV. ods. 2, že pozemky užíval bez nájomnej zmluvy len logicky nadväzuje na spätný zápis vlastníctva v prospech SR, nepreukazuje jeho nedobromyseľnosť ani nezákonné okupovanie pozemkov, keď užívacie právo odvodzoval od nájomnej zmluvy s O. H. uzatvorenej v čase, keď bol vlastníkom nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností. Až do spätného zápisu SR bol žalobca dobromyseľný s poukazom na § 70 ods. 1 katastrálneho zákona (zák. č. 162/1995 Zb.), v zmysle ktorého údaje katastra uvedené v § 7 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/162/20250401>> (o. i. aj údaje o vlastníkovi nehnuteľností) sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Odvolací súd však aj na tomto mieste zdôrazňuje, že predmetom konania nie je náhrada škody, ktorú by žalobca odvodzoval od neplatného právneho úkonu voči účastníkom neplatnej zmluvy (O. H. alebo Slovenská republika), ale náhrada škody spôsobenej neodkladným opatrením Okresného súdu Levice zo dňa 27.10.2020 č. k. 13C/40/2020-133, kde predpokladmi vzniku zodpovednosti za ujmu alebo škodu neodkladným opatrením v zmysle § 340 ods. 1 CSP sú zánik alebo zrušenie neodkladného opatrenia z iného dôvodu, než z dôvodu vyhovenia návrhu vo veci samej alebo uspokojenia práva navrhovateľa, vznik škody alebo inej ujmy, príčinná súvislosť medzi existenciou neodkladného opatrenia (resp. plnením alebo vynútením povinnosti vyplývajúcej z uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia) a vznikom škody alebo inej ujmy. Žalobca v prejednávanvej veci (spis. zn. 56Cb/123/2023 a sp. zn. 2Cob/86/2024) je nepochybne aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby ako osoba, ktorej neodkladným opatrením Okresného súdu Levice zo dňa 27.10.2020 č. k. 13C/40/2020-133 vznikla ujma.

30. Podľa odvolacej argumentácie žalovaného oprávnenosť užívania pozemkov žalobcom a jeho aktívna legitímácia nemá vyplývať ani z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/20/2021 - 371, ktorým bolo zrušené nariadené neodkladné opatrenie, keďže ten podľa žalovaného dospel k opačnému záveru, čo odvodzuje z nasledujúcej ním citovanej časti odôvodnenia: „nájomnej zmluvy nemôže byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd žalobcovi poskytne právnu ochranu. Na nariadenie neodkladného opatrenia nepostačuje ani to, že žalobca, ktorý sám nemá právny titul na užívanie nehnuteľností osvedčí neoprávnené užívanie nehnuteľností žalovanými. Pokiaľ sa žalobca domáha súdnej ochrany v prvom rade musí osvedčiť svoj právny nárok, čo sa žalobcovi nepodarilo.“ Odvolací súd však dáva do pozornosti žalovaného, že si zjavne mylí procesné postavenie v prejednávanvej veci a vo veci posudzovanej Krajským súdom v Nitre, keď ním citovaná časť rozhodnutia je práve v jeho neprospech. Žalobcom v konaní pred Okresným súdom Levice, o ktorom Krajský súd v Nitre uvádza, že sám nemá právny titul na užívanie nehnuteľností a pokiaľ sa domáha súdnej ochrany v prvom rade musí osvedčiť svoj právny nárok, čo sa mu nepodarilo, je práve odvolateľ.

31. Žalovaný tiež namieta nesprávnu aplikáciu § 680 ods. 3 OZ na posudzovanú vec súdom prvej inštancie. Odvolací súd súhlasí so žalovaným, že pokiaľ po právoplatnom rozhodnutí o vklade vlastníckeho práva je rozhodnutie o vklade zrušené z dôvodu absolútnej neplatnosti nadobúdacieho titulu, je potrebné hľadieť na právne vzťahy zmluvných strán, ako keby k prevodu vlastníctva od počiatku neprišlo, teda nejde o zmenu vlastníctva k nehnuteľnej veci, ktorá by odôvodňovala aplikáciu § 630 ods. 3 OZ, avšak táto skutočnosť nie je rozhodná pre rozhodnutie vo veci. V konaní pred súdom prvej inštancie

žalobca preukázal právny dôvod užívania pozemkov na základe nájomnej zmluvy uzatvorenej so zapísaným vlastníkom. Nie je možné hodnotiť užívanie pozemkov žalobcom ako nezákonné okupovanie v prípade, ak bol žalobca dobromyseľný užívateľ. Žalovaný realizoval sejbu pšenice ozimnej na parc. č. XXXX/X dňa 22.10.2020 a na pozemku parc. č. XXXX/X dňa 12.9.2020. I keď rozhodnutie o povolení vkladu V-5189/2019 bolo zrušené na základe rozhodnutia Okresného úradu Levice, odboru katastrálneho dňa 12.3.2020, právoplatného dňa 10.6.2020, žalobca v konaní ničím nepreukázal, že žalovaný mal o zmene zápisu vlastníka dotknutých pozemkov v KN v čase sejby vedomosť. Naopak, z Nájomnej zmluvy č. 02537/2021-PNZ-P40536/21.00 uzatvorenej medzi SR a žalobcom vyplýva, že žalobca vždy užíval nehnuteľnosti so súhlasom vlastníka, a to aj v čase sejby pšenice ozimnej na parc. č. XXXX/X dňa 22.10.2020 a na pozemku parc. č. XXXX/X dňa 12.9.2020, keď zo žiadneho dôkazu nevyplýva nesúhlas SR s užívaním pozemkov žalobcom (i keď v právnom stave na základe neplatnej nájomnej zmluvy vzhľadom na neplatnosť nadobúdacieho titulu vlastníckeho práva O. H.). Odvolací súd pripomína, že žalovaný sa voči žalobcovi domáhal nariadenia neodkladného opatrenia v čase, keď pozemky boli osiate žalobcom, bez akéhokoľvek právneho vzťahu k pozemkom. Tvrdenie žalovaného, že má údajne prednostné právo na uzavretie nájomnej zmluvy k pozemkom v zmysle § 13 ods. 3 zákona č. 504/2003 Zb. nevyplýva z tohto ustanovenia a ani zo žiadneho dôkazu, rovnako ako nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní jeho tvrdenie, že žalobca musel mať vedomosť o tom, že žalovaný by mal mať takéto právo. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, z akého dôvodu by malo byť konanie dobromyseľného žalobcu posúdené ako konanie v rozpore s platnými právnymi predpismi a dobrými mravmi a nemalo by podľa § 3 ods. 1 OZ požívať právnu ochranu. Naopak, z obsahu spisu súdu prvej inštancie za také konanie je potrebné hodnotiť konanie žalovaného, ktorý bez akéhokoľvek právneho vzťahu k pozemkom (a to vrátane absencie údajného prednostného práva na uzavretie nájomnej zmluvy) za absencie akejkoľvek vôle vlastníkov nehnuteľností (či už O. H. alebo Slovenskej republiky) presadzuje svoje hospodárske záujmy na ujmu tretích osôb (záujem o uzatvorenie nájomnej zmluvy na rovnaké pozemky, bez ohľadu na to, že nájomná zmluva medzi žalovaným a SR skončila už 31.10.2018 a vyplýva z nej, že pozemky užíval bez právneho dôvodu už od 10.03.2012).

32. Žalovaný ďalej namieta nesprávne právne posúdenie existencie príčinnej súvislosti medzi existenciou neodkladného opatrenia (resp. plnením alebo vynútením povinnosti vyplývajúcej z neodkladného opatrenia) a vznikom škody, keď právny záver, že v dôsledku neodkladného opatrenia nemohol žalobca vykonávať jarné agrotechnické operácie a tým malo dôjsť k ujme na úrode, považuje za nesprávny. Podľa žalovaného si žalobca nesplnil prevenčnú povinnosť podľa § 415 OZ, nakoľko bol v zmysle § 417 ods. 1 OZ povinný zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam na odvrátenie škody, t.j. vykonať nevyhnutné agrotechnické operácie, aby nedošlo k úbytku na jeho úrode, mohol požiadať žalovaného o vykonanie takýchto nevyhnutných agrotechnických operácií, resp. napriek nariadenému neodkladnému opatreniu takto zakročiť, ak mu hrozila škoda. Z tohto dôvodu mal súd prvej inštancie v zmysle § 441 OZ skúmať zavinenie žalobcu na škode a stanoviť pomer žalobcu a žalovaného na tejto škode. Odvolaciu argumentáciu žalovaného odvolací súd považuje za ničím nepodloženú a právne aj skutkovo absurdnú. Platné a vykonateľné súdne rozhodnutia sú pre strany sporu záväzné a nie je možné túto záväznosť obchádzať ani prostredníctvom tretích osôb. Úmyselné konanie, ktoré zahŕňa neplnenie povinností alebo pokračovanie v činnosti, ktorá bola rozhodnutím zakázaná, môže byť konaním v rovine trestnoprávných dôsledkov marenia výkonu úradného rozhodnutia. Odvolací súd odkazuje žalovaného na výrok uznesením Okresného súdu Levice dňa 27.10.2020 č. k. 13C/40/2020-133, z ktorého priamo vyplýva o. i. povinnosť žalobcu (v právnom postavení žalovaného 2/) zdržať sa vstupu na tieto nehnuteľnosti, obrábania a akýchkoľvek iných obhospodarovacích a poľnohospodárskych úkonov. Námietku žalovaného, že žalobca po zrušení neodkladného opatrenia mal stále možnosť vykonať nevyhnutné agrotechnické operácie na pozemkoch za tým účelom, aby nedošlo ku škode na úrode pšenice ozimnej v hospodárskom roku 2020/2021, odvolací súd hodnotí len ako špekulatívnu a účelovú úvahu žalovaného. Odvolaciemu súdu ani nie je zrejmé, na základe čoho žalovaný dôvodí, že mal žalobca práve jeho požiadať o vykonanie nevyhnutných agrotechnických operácií, keď žalovaný nemal žiadne právo k osiatym pozemkom.

33. Žalovaný ďalej nesprávnosť rozhodnutia odôvodňuje aj tým, že súd prvej inštancie bez náležitého odôvodnenia nevykonal ním navrhnuté dôkazy v podaní zo dňa 15.04.2023 potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, a to návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov a v odôvodnení rozhodnutia sa nevyssporiadal s listinnými dôkazmi, ktoré boli predložené, príkladom Nájomná zmluva č. 00051/2013-PNZ-P40008/13.00 medzi žalovaným a SPF, Zmluva č. 02401/2019-PRZ-R60172/19.00 o bezodplatnom prevode vlastníctva k

pozemkom medzi O. H. a SPF, žiadosť vo vzťahu k SPF zo dňa 01.10.2018, žiadosť vo vzťahu k SPF zo dňa 19.12.2019, Výzva na ukončenie poľnohospodárskej činnosti - H., Výzva na ukončenie poľnohospodárskej činnosti - K., Odpoveď na výzvu - H., Odpoveď na výzvu - K., List vlastníctva č. XXX pre k. ú R. T., zo dňa 02.12.2021, List vlastníctva č. XXXX pre k. ú R. T. zo dňa 10.08.2021, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38Up/902/2022 zo dňa 28.06.2022, Stanovisko k príslušnosti znalcov, Ministerstvo spravodlivosti SR zo dňa 13.05.2022, Odhadované dopady sucha na výnos hlavných plodín. Odvolací súd dáva do pozornosti žalovaného, že v ods. 18 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že výsluch svedkov navrhovaných žalovaným súd prvej inštancie nepovažoval za potrebný vzhľadom na obsah nároku žalobcu a dovedy vykonané dokazovanie, pretože by nepriniesol žiadne nové skutočnosti pre rozhodnutie súdu o žalobe na náhradu škody a inej ujmy, keď podľa žalovaného sa tieto osoby mali vyjadriť len k tomu, kedy žalobca začal užívať pozemky parc. č. XXXX/X a XXXX/X. Odvolací súd dodáva, že žalovaný návrh odôvodnil všeobecne ich vypočítaním „v súvislosti s neoprávnenou okupáciou pozemkov zo strany žalobcu“, pričom svedkovia mali byť osobne prítomní, keď prvýkrát zo strany žalobcu došlo „k zásahu do užívania pozemkov“. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nevidí žiadnu súvislosť takto odôvodneného navrhnutého dokazovania s predmetom sporu, navyše keď žalovaný nie je subjektom ktorý by disponoval akýmkoľvek právom k pozemkom užívaných žalobcom, ani akýmkoľvek právnym vzťahom k vlastníkovi pozemkov a nemá žiadny právny titul, ktorý by ho oprávňoval hodnotiť oprávnenosť užívania pozemkov žalobcom. Tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu bolo žalovaným navrhnuté dokazovanie výsluchom svedkov, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania, užívanie pozemkov žalobcom bolo možné z listinných dôkazov predložených stranami sporu ustáliť a dokazovanie výsluchom svedkov by bolo nadbytočné. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s námietkami žalovaného, že sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal s listinnými dôkazmi, ktoré boli predložené. Súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými relevantnými argumentami účastníkov a vyhodnotil dôkazy podstatné pre rozhodnutie v merite. Ako už odvolací súd uvádza vyššie, odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorú nastolil a nemusí podrobne analyzovať každú predloženú listinu, aj s meritom nesúvisiacu, ktorej obsah nemá vplyv na rozhodnutie. Navyše z odôvodnenia rozhodnutia ani vyplýva, že by sa súd prvej inštancie nezaoberal listinami, ktoré uvádza odvolateľ.

34. Žalovaný napokon odôvodňuje naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP nevykonaním jeho návrhu na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, pričom odôvodnenie nevykonania tohto dôkazu postupom podľa § 153 ods. 2 CSP považuje za arbitrárne. Žalovaný dôvodí, že až do vyjadrenia predbežného názoru súdu nemohol s ohľadom na zásadné námietky k obsahovej a formálnej stránke znaleckého posudku č. 29/2021 odôvodnene predpokladať, že súd prvej inštancie sa prikloní k záverom znaleckého posudku predloženého žalobcom a nemal dôvod navrhnúť vykonanie tohto dôkazu. Odvolací súd postup súdu prvej inštancie považuje za správny a plne sa stotožňuje s jeho odôvodnením v ods. 18 napadnutého rozhodnutia. Civilný sporový poriadok už explicitne neobsahuje možnosť preskúmania znaleckého posudku iným znalcom revíznym posudkom, tzv. „kontrolný znalecký posudok“ ako to upravoval § 127 ods. 2 OSP, čo však neznamená, že by žalovaný nemal k dispozícii žiadne procesné prostriedky tvrdenú nesprávnosť výšky škody preukázať. Z obsahu spisu aj zvukového záznamu z pojednávania vo veci zo dňa 20.02.2024 však vyplýva, že žalovaný navrhol znalecké dokazovanie („kontrolné“) až v závere pojednávania, pričom mal v priebehu konania nepochybne dostatočný časový priestor návrh predložiť súdu skôr, ešte v písomnej fáze konania. O sudcovskej koncentrácii konania a o následkoch s ňou spojenými bol žalovaný v priebehu konania opakovane poučený a napriek tomuto poučeniu a napriek tomu, že znalecký posudok bol žalobcom predložený už ako príloha k žalobe, dôkazný návrh uplatnil oneskorene, až na nariadenom pojednávaní dňa 20.02.2024, v jeho závere. Účelom a zmyslom koncentrácie v civilnom sporovom konaní (§ 153 a § 154 Civilného sporového poriadku) je najmä prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonomie vrátane rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Je plne v diskrečnej právomoci súdu, či omeškaný procesný úkon strany ospravedlnený alebo nie (Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 33/2021 z 26. januára 2021). Podľa čl. 8 Základných princípov CSP sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Z čl. 10 ods. 1 Základných princípov CSP vyplýva stranám povinnosť postupovať v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu. Súd môže určiť stranám záväzné procesné lehoty na niektoré procesné úkony (čl. 10 ods. 3 Základných

princípov CSP). S týmito zásadami je spojená aj povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP). Vychádzajúc z uvedeného sú strany sporu povinné rešpektovať pokyny súdu smerujúce k prejednaniu sporu, pričom zákon umožňuje súdu určiť stranám záväznú lehotu na predloženie vyjadrení obsahujúcich skutkové tvrdenia, prípadne na predloženie návrhov na vykonanie dôkazov s tým, že v prípade nedodržania predmetnej lehoty súd nemusí na neskôr predložené tvrdenia alebo návrhy prihliadnuť, čo predstavuje procesnú preklúziu práva. Účelom sudcovskej koncentrácie konania bolo zabezpečiť rýchlosť a hospodárnosť súdneho konania a zamedziť tak špekulatívnemu postupu strán (napr. v podobe oneskorene predkladaných vyjadrení obsahujúcich nové skutkové tvrdenia alebo nové návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré bolo možné predložiť v skoršom štádiu konania) smerujúcemu k zbytočnému predlžovaniu konania (a k vzniku prieťahov v konaní) (uznesenie NS SR z 26.02.2019, sp. zn. 3Obdo/43/2018). Súčasne odvolací súd poukazuje na ustálenú rozhodovacia činnosť (napr. Uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo/52/2020 publikované pod R 60/2021, Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 643/2022-14 zo dňa 24.11.2022, sp. zn. 7Cdo 111/2020, 1Obdo 92/2018, 2Obdo 56/2020), z ktorej vyplýva záver, že ani prípadné porušenie § 181 ods. 2 CSP nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv, nemá žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva, preto nie je relevantný a ospravedlniteľný taký postup a procesná taktika žalovaného, že až do vyslovenia predbežného právneho názoru súdom prvej inštancie údajne nepredpokladal, že sa súd prikloní k záverom znaleckého posudku predloženého žalobcom a preto nemal dôvod navrhnúť vykonanie tohto dôkazu.

35. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom formálnych námietok voči znaleckému posudku č. 29/2021 a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný neprodukoval žiadny dôkaz, ktorý by spochybnil znalecký posudok a nenavrhol v tomto smere žiadne ďalšie dokazovanie. V zmysle ustálenej judikatúry súd hodnotí presvedčivosť znaleckého posudku vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, a ak sa súd s jeho závermi nestotožňuje, je povinný to odôvodniť v rozhodnutí vo veci samej

(I. ÚS 335/2019), čo sa však netýka prejednávanej veci. Odvolací súd konštatuje, že námietky voči obsahu posudku uplatnené žalovaným pred súdom prvej inštancie mali jednak výlučne charakter všeobecných domnienok (namietané ovplyvnenie vyčíslenej straty na úrode počasím, meteorologické a klimatické indikátory, interpretované, simulované vegetačné indexy a indikátory, úhrn atmosférických zrážok, zásoby vody v pôde, druh pôdy, bonitované pôdnoekologické jednotky a pod., ktoré majú zásadný vplyv na poľnohospodársku produkciu) a pre ich posúdenie sú nepochybne potrebné odborné znalosti, ktoré súd nemôže sám posúdiť. Navyiac ani žalovaným uvádzané verejne dostupné zdroje, nie je možné považovať za skutočnosti všeobecne známe, ktoré by nepodliehali dokazovaniu. Podľa § 181 ods. 1 CSP, skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie, ktoré boli zverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie, sa nedokazujú. Z citovaného ustanovenia ani judikatúry nevyplýva, že akékoľvek skutkové tvrdenia alebo akýkoľvek údaj, ktorý je dostupný vo verejne prístupných zdrojoch, netreba dokazovať. Notoriety sú skutočnosti všeobecne známe, ktoré nepodliehajú dôkaznej povinnosti a súd je k nim oprávnený prihliadnuť, avšak za notoriety nemožno považovať skutočnosť, ktorá je známa len istej komunite alebo ktorá bola zverejnená na internete. „Internet“ ako dôkaz označil žalovaný vo vyjadrení k žalobe a vo vyjadrení k obsahu posudku žalovaný predložil len grafickú tabuľku „Najvyššia odhadovaná strata výnosov v poľnohospodárstve a ovocinárstve v roku 2021“ a odkaz na zdroj www.enviroportal.sk/spravy/detail/11575. Všetky výhrady žalovaného voči obsahu posudku majú povahu skutkových tvrdení odbornej povahy, ktoré ani konajúci súd nemohol sám posúdiť a žalovaný na ich preukázanie nenavrhol žiadny dôkaz, včas nenavrhol žiadny dôkaz spôsobilý preukázať jeho procesnú obranu voči výške škody, nepredložil odborné stanovisko iného znalca alebo odborne spôsobilej osoby, nepredložil znalecký posudok a nenavrhol ani prípadný výsluch znalca. S námietkou žalovaného, že posudok bol vyhotovený znalcom z nepríslušného odboru sa odvolací súd nestotožňuje. Ing. Jozef Mikla je zapísaný v zozname znalcov pre odbor poľnohospodárstvo, Odvetvie 290404 - Spracovanie poľnohospodárskych produktov -ovocinárstvo, 290707- Záhradníctvo, 290101 - Odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy, 290202 - Rastlinná produkcia, pričom odvolací súd zhodne so žalobcom poukazuje na obsahové vymedzenie oprávnenia podľa Prílohy č. 2 vyhlášky č. 228/2018

Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pre odbor 290202 Rastlinná produkcia obsahovo vymedzený posudzovaním nasledovných otázok: „Produkčné procesy rastlín v nadväznosti na tvorbu biologickej a hospodárskej úrody v oblasti všeobecnej aj špeciálnej rastlinnej produkcie. Syntéza poznatkov rozličných vedných disciplín (botanika, fyziológia, pedológia, agrotechnika, výživa rastlín, všeobecná a špeciálna rastlinná výroba a podobne) pri súčasnom hodnotení národohospodárskeho významu rastlinnej produkcie. Charakteristika a hodnotenie rastlinných surovín a potravín zo všeobecných aspektov kvality. Požiadavky, význam, nové pohľady a perspektívne riešenia kvality rastlinných produktov ako potravín a hlavných potravinárskych surovín pre rôzne smery technológie potravín. Hodnotenie a odhad škôd na plodinách v dôsledku klimatických zmien, technologických postupov, rôznych zásahov, hodnotenie a odhad škôd na porastoch spôsobených zverou a zvieratami, predátormi, človekom, iným zásahom“. Pokiaľ žalovaný namieta použité neplatných a neúčinných predpisov znalcom pri vypracovaní posudku, zák. č. 382/2004 Zb. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov bol v čase vyhotovenia posudku platný a účinný. Pokiaľ ide o vyhl. MS SR č. 490/2004 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/382/>> o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, uvedenie vyhlášky v úvode posudku táto nemá žiadny vplyv na obsah posudku a nariadenie vlády SR č. 389/2005 Z. z. o správnej farmárskej praxi bol v rozhodnom čase (vzniku škody) platné a účinné. Znalecký posudok obsahuje zoznam podkladov, prílohy a údaje, z ktorých znalec vychádzal.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd odvolanie žalovaného vyhodnotil ako nedôvodné, pričom konštatuje, že odvolacia argumentácia žalovaného sa v zásade zhoduje s jeho procesnou obranou uplatnenou v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorou sa súd prvej inštancie vysporiadal a ktorá ani nebola relevantná vzhľadom na povahu uplatneného nároku žalobcu a predmet konania. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

37. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

41. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)

(§ 428 CSP).